Nr 42.

Ankom till riksdagens kansli den 16 maj 1918 kl. 1/2 6 e. m.

Bevillningsutskottets betänkande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med dels förslag till förordning om ändring i vissa delar av förordningen den 19 november 1914 angående stämpelavgiften och dels förslag till förordning om ändring i vissa delar av förordningen den 6 november 1908 angående en särskild stämpelavgift vid köp och byte av fondpapper, ävensom en inom riksdagen väckt motion.

(1:a avd.)

Närvarande: herrar Hammarström, Röing, Jacob Larsson, Lyckholm, Elof Ljunggren, Bäckström, frih. Fleming, Östberg, Jonsson i Hökhult, Rune, Nilsson i Kristianstad, Berg i Staby, Knaust, Neess, Bärg i Katrineholm, Johansson i Kullersta, Lithander, Jönsson i Fridhill och Hansson i Sölvesborg.

I proposition av den 12 mars 1918, nr 230, som hänvisats till bevillningsutskottet, har Kungl. Maj:t under åberopande av bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag föreslagit riksdagen att antaga

dels följande

Förslag

till

förordning om ändring i vissa delar av förordningen den 19 november 1914 angående stämpelavgiften.

Härigenom förordnas, att 1, 3, 8, 20, 21, 25 och 27 §§, 36 § 2 mom., 47 § 1 mom. samt 54 och 55 §§ i förordningen den 19 november 1914 angående stämpelavgiften ävensom de till nämnda förordning hörande tabellerna I och II skola, 1, 3, 8, 54 och 55 §§ i nedan angivna delar, hava följande ändrade lydelse.

1 §.

I fråga om stämpel till expeditionerna hänföras statsmyndigheterna till följande avdelningar:

— —

Andra avdelningen:

Underdomstolar på landet ävensom vattendomstolar.

— —

Fjärde avdelningen:

Rikets hovrätter — — — — statistiska centralbyrån; byggnadsstyrelsen; patent- och registreringsverket, — — — — — folkskoleöverstyrelsen; yrkesskoleöverstyrelsen; lantmäteristyrelsen med generallantmäterikontoret; — — — — — — — — — — — — — — — vid Kungl. Maj:ts orden.

3 §.

I avseende på expeditionernas förseende med stämpel gäller, med de här nedan i 7 § nämnda undantag, denna tariff:

	1 Avd.		2 Avd.		3 Avd.		4 Avd.		5 Avd.	
	Kr.	ö.	Kr.	ö.	Kr.	ö.	Kr.	ö.	Kr.	ö.
— — — — — — — — — — — — — — — — — —										
— — — — — — — — — — — — — — — — — —										
Bevis — — — — — — — — — — — — — — — — —										
» att begärd expedition icke utbekommits					fritt					
» som meddelas borgenär enligt 57 § utsökningslagen					fritt					
» vederhäftighets-					fritt					
— — — — — — — — — — — — — — — — — —										
Resolution, — — — — — — — — — — — — — — —										
» på ansökning om förordnande för lantmätare eller med honom i avseende på behörighet till vissa förrättningar likställd tjänsteman att verkställa lantmäteriförrättning i ändamål att vinna avsöndring av jord, vattenfall, fiske eller annan dylik lägenhet eller att verkställa ägostyckning i Värmlands, Gävleborgs, Västernorrlands, Jämtlands, Västerbottens eller Norrbottens län					fri					
— — — — — — — — — — — — — — — — — —										
— — — — — — — — — — — — — — — — — —										

8 §.

Följande enskilda handlingar skola, även där de äro utfärdade av offentlig myndighet, förses med stämpel på sätt här nedan stadgas.

Aktiebrev i inländskt aktiebolag skall, innan brevet av bolaget utgives, förses med stämpel av 10 öre för varje fulla 10 kronor av det belopp, varå den i brevet avsedda aktie lyder, eller, om brevet utfärdats å två eller flera aktier, av det belopp, varå aktierna sammanlagt lyda; dock att, ifall enligt bolagets beslut för aktie skall erläggas betalning med högre belopp än det, varå aktien lyder, stämpeln skall beräknas i förhållande till det högre beloppet.

Upprättat aktiebrev skall, ändock att det icke blivit av aktieägaren mottaget, anses såsom av bolaget utgivet, då aktieägaren äger att detsamma hos bolaget utbekomma.

Aktiebrev i utländskt aktiebolag skall, innan det första gången efter det aktiebrevet till riket inkommit härstädes belånas, försäljes eller på vad sätt det vara må överlåtes, förses med stämpel av 10 öre för varje fulla 10 kronor av det belopp, varå den i brevet avsedda aktie enligt den i 16 § här nedan angivna beräkningsgrund skall anses lyda, eller, om brevet utfärdats å två eller flera aktier, av det belopp, varå aktierna enligt samma beräkningsgrund sammanlagt lyda. Vad nu stadgats skall dock icke äga tillämpning i fråga om aktiebrev i utländskt aktiebolag, som inkommit hit till riket före den 1 oktober 1918 samt före samma dag uppvisats hos magistrat i stad. Om sådant uppvisande samt om dagen därför skall magistraten kostnadsfritt verkställa påteckning å aktiebrevet.

Aktiebrev, som utan erläggande av betalning utfärdas såsom ersättning för förkommet eller förstört sådant brev eller i utbyte mot aktiebrev i samma bolag, är fritt från stämpel, därest det nya aktiebrevet utfärdas å belopp, icke överstigande det, varå det förkomna, förstörda eller utbytta aktiebrevet lytt, eller, om det nya aktiebrevet skall ersätta flera äldre brev, dessas sammanlagda belopp, samt det eller de äldre breven varit försedda med stämpel i vederbörlig ordning eller icke skolat med stämpel beläggas.

Aktiebrev, som sålunda utfärdas utan att beläggas med den här ovan för aktiebrev stadgade stämpel, skall förses med anteckning om orsaken härtill.

För inländskt aktiebrevs behöriga stämpelbeläggning eller förseende med anteckning om orsaken till underlåten stämpelbeläggning svare ledamöterna i bolagets styrelse eller, ifall tillsynen över stämpelbeläggningen enligt bolagets beslut uppdragits åt en eller flera av dem, dessa ledamöter.

Se för övrigt 27 §.

Andelsbevis; se *Lottbrev.*

— —

Intecknat skuldebrev; se *Skuldebrev.*

Interimsbevis, Interimskvitto å aktiebrev, lottbrev, andelsbevis eller delaktighetsbevis; angående stämpelplikt se 27 §.

Invisning; lika med *Växel.*

— —

Lottbrev, andelsbevis eller delaktighetsbevis i inländskt solidariskt bankbolag eller annat inländskt bolag, som driver bankrörelse, så ock i kommanditbolag skall, innan brevet eller beviset av bolaget utgives, förses med stämpel av 10 öre för varje fulla 10 kronor av det belopp, varå den i brevet eller beviset avsedda lott eller andel lyder, eller, om brevet eller beviset utfärdats å två eller flera lotter eller andelar, av det belopp, varå lotterna eller andelarna sammanlagt lyda; dock att, ifall enligt bolagets beslut för lott eller andel skall erläggas betalning med högre belopp än det, varå lotten eller andelen lyder, stämpeln skall beräknas i förhållande till det högre beloppet. Upprättat lottbrev skall, ändock att det icke blivit av lottägaren mottaget, anses såsom av bolaget utgivet, då lottägaren äger att detsamma hos bolaget utbekomma.

Lottbrev, andelsbevis eller delaktighetsbevis i utländskt bolag, som driver bankrörelse, så ock i utländskt kommanditbolag skall, innan det första gången efter det brevet eller beviset till riket inkommit härstädes belånas, försäljes eller på vad sätt det vara må överlåtes, förses med stämpel av 10 öre för varje fulla 10 kronor av det belopp, varå den i brevet avsedda lott eller andel enligt den i 16 § här nedan angivna beräkningsgrund skall anses lyda, eller, om brevet eller beviset utfärdats å två eller flera lotter eller andelar, av det belopp, varå lotterna eller andelarna enligt samma beräkningsgrund sammanlagt lyda. Vad nu stadgats skall dock icke äga tillämpning i fråga om lottbrev, andelsbevis eller delaktighetsbevis i dylikt bolag, som inkommit hit till riket innan den 1 oktober 1918 samt före samma dag uppvisats hos magistrat i stad. Om sådant uppvisande samt om dagen därför skall magistraten kostnadsfritt verkställa påteckning å lottbrevet, andelsbeviset eller delaktighetsbeviset.

Lottbrev, andelsbevis eller delaktighetsbevis, som utan erläggande av betalning utfärdas såsom ersättning för förkommet eller förstört sådant brev eller bevis eller i utbyte mot lottbrev eller bevis i samma bolag, är fritt från stämpel, därest det nya lottbrevet eller beviset utfärdas å belopp, icke överstigande det, varå det förkomna, förstörda eller utbytta lottbrevet eller beviset lytt, eller, om det nya lottbrevet eller beviset skall ersätta flera äldre brev eller bevis, dessas sammanlagda belopp, samt det eller de äldre breven eller bevisen varit försedda med stämpel i vederbörlig ordning eller icke skolat med stämpel beläggas.

Lottbrev eller bevis, som sålunda utfärdas utan att beläggas med

den här ovan för lottbrevet eller beviset stadgade stämpel, skall förses med anteckning om orsaken därtill.

För den behöriga stämpelbeläggningen av inländskt lottbrev, andelsbevis och delaktighetsbevis eller deras förseende med anteckning om orsaken till underlåten stämpelbeläggning svare ledamöterna i bolagets styrelse eller, ifall tillsynen över stämpelbeläggningen enligt bolagets beslut uppdragits åt en eller flera av dem, dessa ledamöter.

Vad sålunda är stadgat gäller dock icke bevis å grundfondstillskott i sparbanker.

Se för övrigt 27 §.

Lottsedel — — — — — — — — — — — — — — — — — — —

Obligation, — — — — — — — — — — — — — — — — — — —

Obligation, som utgivits i utlandet, skall, innan den första gången efter det obligationen till riket inkommit härstädes belånas, försäljes eller på vad sätt det vara må överlåtes, förses med stämpel enligt nyssnämnda grund, där icke annorledes här nedan stadgas. Sådan obligation vare fri från stämpel, därest genom vederbörande magistrats påteckning å obligationen styrkes, att den blivit för magistraten uppvisad före den 1 januari 1895. Å obligation, som i utlandet utgivits och efter ingången av år 1895 men före den 1 juli 1917 inkommit i riket, äger innehavaren, om obligationen före sistnämnda dag hos magistrat i stad uppvisas, kostnadsfritt bekomma påteckning om dagen för uppvisandet. Obligation, som blivit med sådan påteckning försedd, skall, då den första gången därefter härstädes belånas, försäljes eller på vad sätt det vara må överlåtes, beläggas med stämpel enligt de för obligation närmast före den 1 juli 1917 gällande bestämmelser.

— — — — — — — — — — — — — — — — — — — —

Sparkasseräkning eller därmed likartad räkning hos bank, annan kreditinrättning, sparbank, bankir eller ekonomisk förening; lika med *Depositionsräkning.* Dock må frihet från stämpel äga rum, om beloppet av den ränta, som under ett kalenderår tillgodoföres insättare, vare sig medlen innestått hela året eller blott en del därav, icke uppgår till, i fråga om medel, som innestå i sparbank, centralkassa för jordbrukskredit, jordbrukskassa eller annan ekonomisk förening, 100 kronor och, i fråga om medel, som innestå å sparkasseräkning hos bank, annan kreditinrättning eller bankir, 50 kronor.

Se för övrigt 54 och 55 §§.

Testamente om fast egendom — — — — — — — — — — — — —

20 §.

Vill någon föra talan om återfående av stämpelavgift, som av ämbets- eller tjänsteman debiterats eller i enlighet med dennes tillsägelse blivit erlagd för sådan handling, vars stämpelbeläggning enligt 35 § skall i hovrätt granskas, må dylik talan inom sex månader från det klandrade stämpelbeläggningen ägt rum anhängiggöras i den hovrätt, varunder ämbets- eller tjänstemannen lyder. Part, som ej nöjes åt hovrättens beslut, så ock advokatfiskalen i hovrätten, där han finner sådant nödigt för bevarande av kronans rätt, äga över beslutet anföra besvär, under villkor och i den ordning 30 kap. rättegångsbalken stadgar i fråga om fullföljd av talan mot hovrätts slutliga utslag i dit fullföljt tvistemål eller ärende rörande penningar eller sådant, som kan skattas i penningar.

21 §.

Förmår i fall, som avses i 20 §, den, vilkens rätt är av skedd stämpelbeläggning beroende, visa, att talan om återfående av för högt debiterad stämpelavgift icke kunnat av honom föras i den ordning, som i samma paragraf är föreskriven, ankomme efter därom gjord ansökning på Konungen att efter prövning av föreliggande omständigheter förordna om restitution av vad i stämpelavgift för mycket erlagts.

Vad sålunda är stadgat gälle ock, där någon i fall, varom i detta kap. icke eljest är stadgat, måst vidkännas stämpelavgift, som antingen alldeles icke bort utgå eller bort utgå med lägre belopp än det erlagda.

25 §.

Då handling förses med beläggningsstämpel, skall denna, med angivande av datum, makuleras genom lämplig påteckning, färg- eller svartstämpling.

Den, som till offentlig myndighet ingiver handling, som skall förses med dubbel beläggningsstämpel, skall, där icke enligt 34 § 1 mom. fjärde stycket stämpeln skall makuleras av vederbörande ämbets- eller tjänsteman, makulera den med nr 1 märkta delen, varemot den andra delen makuleras av ämbets- eller tjänstemannen.

27 §.

Då aktiebrev, lottbrev, andelsbevis, delaktighetsbevis eller obligationer enligt 8 § skola förses med stämpel, skall detta äga rum så-

lunda, att stämpling av blanketterna till aktiebreven, lottbreven, bevisen eller obligationerna sker genom generalpoststyrelsens försorg. Den, som vill låta stämpla dylika blanketter, anmäle sig därom skriftligen hos generalpoststyrelsen med bifogande av blanketterna samt tvefald uppgift å dessas valör och antalet av varje valör. Generalpoststyrelsen fastställer därefter det belopp, med vilket stämpel enligt bestämmelserna i denna förordning skall utgöras, och låter, sedan det erforderliga stämpelbeloppet blivit inbetalt, verkställa stämplingen.

Därest någon vill låta utfärda interimsbevis eller interimskvitton å aktiebrev, lottbrev, andelsbevis eller delaktighetsbevis, skall därom hos generalpoststyrelsen skriftligen göras anmälan i ärendet med bifogande av uppgift om det sammanlagda belopp, varå interimsbevis eller interimskvitton skola utfärdas. Generalpoststyrelsen fastställer därefter den stämpelavgift, som enligt bestämmelserna i denna förordning skall utgöras för motsvarande aktiebrev, lottbrev, andelsbevis eller delaktighetsbevis. Sedan stämpelavgiften blivit hos generalpoststyrelsen nedsatt, vare sig genom kontant inbetalning eller genom avlämnande av bevis, att beloppet blivit för generalpoststyrelsens räkning insatt i bankinrättning, som av generalpoststyrelsen godkännes, meddelar generalpoststyrelsen bevis därom, varefter vederbörande äger att, efter anteckning å interimsbevisen eller interimskvittona om generalpoststyrelsens bevis och datum därför, utsläppa ifrågavarande interimsbevis eller interimskvitton. Den, vilken hos generalpoststyrelsen nedsatt stämpelavgift på sätt nu är sagt, åligger att inom två månader, efter det full betalning för tecknad aktie eller tecknat lottbrev, andelsbevis eller delaktighetsbevis skolat erläggas, till generalpoststyrelsen lämna uppgift angående den omfattning, i vilken interimsbevis eller interimskvitton blivit utgivna, samt därvid, i den mån rätt till tecknad aktie eller tecknat lottbrev, andelsbevis eller delaktighetsbevis icke blivit förverkad, för stämpelbeläggning avlämna samtliga de aktiebrev, lottbrev, andelsbevis eller delaktighetsbevis, som svara mot de utgivna interimsbevisen eller interimskvittona; och skall, i händelse det nedsatta beloppet överskjuter den å aktiebreven, lottbreven, andelsbevisen eller delaktighetsbevisen belöpande stämpelavgiften, överskottet till vederbörande återbetalas. Underlåter någon att fullgöra vad honom sålunda åligger, äge rätten, på framställning av generalpoststyrelsen, genom vite tillhålla den försumlige att fullgöra sitt åliggande.

Talan mot generalpoststyrelsens beslut i fråga om stämpelbeloppet fullföljes i enahanda ordning, som är stadgad för överklagande av generalpoststyrelsens beslut i allmänhet.

36 §.

— — — — — — — — — — — — — — — — — — — —

2. Finner advokatfiskalen på grund av anmärkning, som vid den i 1 mom. omförmälda granskning förekommit, anledning att mot ämbets- eller tjänsteman anställa åtal för fel eller försummelse i avseende å stämpelbeläggning, förfares på sätt 50 § stadgar. Advokatfiskalen vare jämväl obetaget att, där han för bevarande av kronans rätt finner sådant nödigt, i hovrätten föra talan mot enskild part om utgivande av felande stämpelbelopp. Angående klagan över hovrättens beslut i sistnämnda fall gälle vad i 20 § är föreskrivet.

47 §.

— — — — — — — — — — — — — — — — — — — —

2. Åsidosätter någon vad i 8 § finnes föreskrivet om stämpelbeläggning av aktie- eller lottbrev eller andels- eller delaktighetsbevis, då det utfärdas av inländskt aktiebolag, inländskt solidariskt bankbolag, annat inländskt bolag, som driver bankrörelse, eller inländskt kommanditbolag, böte tio gånger den felande stämpelns belopp; dock vare minsta bot tjugufem kronor.

Till enahanda ansvar vare den förfallen, som belånar, försäljer eller på vad sätt det vara må överlåter aktiebrev i utländskt aktiebolag eller lottbrev, andelsbevis eller delaktighetsbevis i utländskt bolag, som driver bankrörelse, så ock i utländskt kommanditbolag, utan att handlingen är försedd med i 8 § föreskriven stämpel eller sådan påteckning av magistrat, som där omförmäles.

Utgiver någon interimsbevis eller interimskvitto i annan ordning än i 27 § stadgas, böte tio gånger det belopp, varmed motsvarande aktiebrev, lottbrev, andelsbevis eller delaktighetsbevis skolat stämpelbeläggas, dock minst tjugufem kronor. Den som mot bättre vetande lämnar oriktiga uppgifter angående den omfattning, i vilken interimsbevis eller interimskvitton i anledning av meddelat tillstånd blivit utfärdade, samt därigenom föranleder, att hos generalpoststyrelsen nedsatt stämpelavgift eller del därav återbetalas, böte tio gånger det av sådan anledning återbetalade beloppet, dock minst tjugufem kronor.

— — — — — — — — — — — — — — — — — — — —

54 §.

Den i 8 § — — — — — — utgöras.
Bank, som — — — — — — säkerhet.

Sedan anmälan, varom nu blivit sagt, inkommit till Kungl. Maj:ts befallningshavande och avfordrad säkerhet blivit av Kungl. Maj:ts befallningshavande godkänd och avlämnad, skall Kungl. Maj:ts befallningshavande för banken utfärda bevis, att hinder icke möter för banken att i den i denna paragraf omförmälda ordning fullgöra erläggandet av stämpelavgiften; och skall genom Kungl. Maj:ts befallningshavandes försorg på bankens bekostnad kungörelse om bevisets meddelande en gång införas i Post- och inrikes tidningar, varjämte Kungl. Maj:ts befallningshavande därom särskilt underrättar generalpoststyrelsen. Kungl. Maj:ts befallningshavande skall ock förordna ett ombud att hos banken utöva den befattning, varom i denna förordning stadgas; och skall därvid iakttagas att, därest tillsyningsman enligt 10 § i förordningen den 6 november 1908 angående en särskild stämpelavgift vid köp och byte av fondpapper redan blivit vid banken utsedd för någon del av den tid, varom fråga är, denne tillsyningsman skall förordnas till dylikt ombud, samt att i övrigt skall, därest så lämpligen kan ske, vid bankbolag till sådant ombud utses det allmänna ombud, som av bankinspektionen jämlikt gällande lag om bankrörelse förordnats för bolaget.

Den inbetalning, varom ovan blivit stadgat, skall verkställas hos generalpoststyrelsen inom utgången av mars månad, och skall, då sådan inbetalning sker, tillika ingivas ett av förstnämnda ombud efter granskning av bankens — — — — erlägga.

Verkställes icke — — — — rättighet.

Vad i denna paragraf är stadgat i fråga om bank skall äga motsvarande tillämplighet i fråga om annan kreditinrättning, sparbank, bankir eller ekonomisk förening.

55 §.

Bank, som — — — — inlåningsrörelse.

Tredskas banken — — — — fälla.

Vad ombudet — — — — bevis.

Yppar ombudet — — — — uppkommit.

Ombudet skall — — — — befallningshavande.

Vad i denna paragraf är stadgat i fråga om bank skall äga motsvarande tillämplighet i fråga om annan kreditinrättning, sparbank, bankir och ekonomisk förening.

Tabell I

utvisande kapitalvärdet, efter en räntefot av 5 %, av en livränta eller annan förmån, som vid slutet av varje år under en persons av *mankön* livstid utgår med belopp eller till värde av 1 krona (grundad å statistiska centralbyråns dödlighetstabell för årtiondet 1901—1910).

Ålder	Kapitalvärde	Ålder	Kapitalvärde	Ålder	Kapitalvärde	Ålder	Kapitalvärde
0	15.76	30	15.76	60	9.85	90	1.85
1	17.24	31	15.65	61	9.56	91	1.72
2	17.52	32	15.53	62	9.27	92	1.59
3	17.60	33	15.41	63	8.96	93	1.48
4	17.63	34	15.27	64	8.67	94	1.35
5	17.62	35	15.13	65	8.36	95	1.25
6	17.60	36	14.99	66	8.05	96	1.17
7	17.56	37	14.84	67	7.73	97	1.12
8	17.51	38	14.69	68	7.43	98	1.03
9	17.45	39	14.53	69	7.11	99	0.90
10	17.38	40	14.36	70	6.80	100	0.81
11	17.31	41	14.20	71	6.48	101	0.69
12	17.23	42	14.02	72	6.17	102	0.55
13	17.14	43	13.85	73	5.86	103	0.40
14	17.05	44	13.66	74	5.55	104	0.23
15	16.95	45	13.47	75	5.25		
16	16.86	46	13.27	76	4.95		
17	16.77	47	13.07	77	4.66		
18	16.69	48	12.86	78	4.38		
19	16.62	49	12.64	79	4.11		
20	16.55	50	12.41	80	3.85		
21	16.49	51	12.18	81	3.60		
22	16.43	52	11.95	82	3.35		
23	16.37	53	11.71	83	3.12		
24	16.30	54	11.46	84	2.89		
25	16.22	55	11.21	85	2.69		
26	16.14	56	10.96	86	2.50		
27	16.05	57	10.69	87	2.32		
28	15.96	58	10.41	88	2.14		
29	15.86	59	10.13	89	1.98		

Utgår livräntan i stället vid slutet av varje halvår, ökas kapitalvärdet med 0.25. Utgår den vid slutet av varje kvartal, ökas det med 0.375. Utgår den vid början av varje år, ökas det med 1.

Tabell II

utvisande kapitalvärdet, efter en räntefot av 5 %, av en livränta eller annan förmån, som vid slutet av varje år under en persons av *kvinnkön* livstid utgår med belopp eller till värde av 1 krona (grundad å statistiska centralbyråns dödlighetstabell för årtiondet 1901—1910).

Ålder	Kapitalvärde	Ålder	Kapitalvärde	Ålder	Kapitalvärde	Ålder	Kapitalvärde
0	16.13	30	16.00	60	10.36	90	2.10
1	17.33	31	15.90	61	10.06	91	1.95
2	17.59	32	15.80	62	9.76	92	1.80
3	17.66	33	15.69	63	9.45	93	1.67
4	17.69	34	15.58	64	9.13	94	1.55
5	17.68	35	15.46	65	8.81	95	1.42
6	17.66	36	15.34	66	8.49	96	1.34
7	17.63	37	15.21	67	8.16	97	1.29
8	17.58	38	15.08	68	7.83	98	1.22
9	17.53	39	14.94	69	7.51	99	1.12
10	17.47	40	14.80	70	7.18	100	1.02
11	17.40	41	14.65	71	6.85	101	0.91
12	17.33	42	14.49	72	6.52	102	0.80
13	17.25	43	14.33	73	6.21	103	0.64
14	17.18	44	14.16	74	5.89	104	0.47
15	17.11	45	13.98	75	5.57	105	0.26
16	17.04	46	13.79	76	5.27		
17	16.97	47	13.59	77	4.97		
18	16.91	48	13.39	78	4.70		
19	16.84	49	13.18	79	4.41		
20	16.77	50	12.96	80	4.14		
21	16.71	51	12.74	81	3.88		
22	16.64	52	12.50	82	3.63		
23	16.57	53	12.26	83	3.39		
24	16.50	54	12.01	84	3.16		
25	16.42	55	11.75	85	2.96		
26	16.34	56	11.49	86	2.76		
27	16.27	57	11.22	87	2.58		
28	16.18	58	10.94	88	2.41		
29	16.09	59	10.66	89	2.25		

Utgår livräntan i stället vid slutet av varje halvår, ökas kapitalvärdet med 0.25. Utgår den vid slutet av varje kvartal, ökas det med 0.375. Utgår den vid början av varje år, ökas det med 1.

Denna förordning träder i kraft i vad angår tabellerna I och II den 1 augusti 1918 och i övrigt den 1 oktober 1918.

dels ock följande

Förslag

till

förordning om ändring i vissa delar av förordningen den 6 november 1908 angående en särskild stämpelavgift vid köp och byte av fondpapper.

Härmed förordnas, att 1, 3 och 10 §§ i förordningen den 6 november 1908 angående en särskild stämpelavgift vid köp och byte av fondpapper skola, 3 § i nedan angivna delar, hava följande ändrade lydelse:

1 §.

Vid överlåtelse av fondpapper genom köp eller byte skall erläggas en särskild avgift till belopp och i den ordning, här nedan sägs.

Med fondpapper förstås i denna förordning aktier, lotter i solidariska bankbolag (banklotter) samt lottbrev, andelsbevis eller delaktighetsbevis i andra bolag, som driva bankrörelse, eller i kommanditbolag ävensom obligationer; och anses som obligation enligt denna förordning jämväl förskrivning, vilken, ändock att den ej betecknats som obligation, jämlikt förordningen angående stämpelavgiften skall lika med obligation stämpelbeläggas.

Lika med överlåtelse av fondpapper anses överlåtelse av rätt till teckning av sådana värdepapper eller, där teckning skett, överlåtelse av den därpå grundade rätt.

3 §.

— —

3. Stämpelplikt äger icke rum i följande fall, nämligen:

a) — — — — — — — — — — — — — — — — — — —

b) — — — — — — — — — — — — — — — — — — —

c) — — — — — — — — — — — — — — — — — — —

d) — — — — — — — — — — — — — — — — — — —

e) i fråga om aktiebrev i utländskt aktiebolag, lottbrev, andelsbevis eller delaktighetsbevis i utländskt bolag, som driver bankrörelse, eller i utländskt kommanditbolag samt obligation vid sådan överlåtelse, då enligt förordningen angående stämpelavgiften handlingen skall före utlämnandet eller före överlåtelsen förses med särskild stämpel.

— — — — — — —

§ 10.

Tillsyn över efterlevnaden av de i denna förordning givna föreskrifter tillkommer överståthållarämbetet och Konungens befallningshavande i länen.

Denna tillsyn utövas genom särskilda tillsyningsmän, som utses av överståthållarämbetet för rörelse, som drives inom Stockholm, och eljest av Konungens befallningshavande i vederbörande län; och skall därvid iakttagas att, därest med avseende å viss rörelse någon redan blivit förordnad till ombud enligt 54 § i förordningen den 19 november 1914 angående stämpelavgiften för tid, varom fråga är, denne skall utses till tillsyningsman beträffande samma rörelse, samt att i övrigt skall, därest så lämpligen kan ske, vid bankbolag till tillsyningsman utses det allmänna ombud, som av bankinspektionen jämlikt gällande lag om bankrörelse förordnats för bolaget.

Nämnda tillsyningsmän äga uppbära dels särskilt arvode, som på förslag av överståthållarämbetet eller Konungens befallningshavande fastställes av Konungen, dels ock vid resor i och för uppdragets fullgörande resekostnads- och traktamentsersättning enligt tredje klassen i gällande resereglemente.

Denna förordning träder i kraft den 1 oktober 1918.

Motion. I en inom andra kammaren väckt motion nr 380, som jämväl hänvisats till bevillningsutskottet och av utskottet behandlats i förevarande sammanhang, har herr *Anderson* i Knapasjö hemställt, »att riksdagen måtte besluta sådan ändring i Kungl. Maj:ts proposition, nr 230, som erfordras för avhjälpande av i motionen påvisade brister i förslaget till förordning om stämpelskatt».

Redogörelse för propositionens innehåll.

I skrivelse till Kungl. Maj:t den 5 juni 1917, nr 261, däri riksdagen tillkännagav sina beslut i vissa stämpelbeskattningen rörande frågor, anhöll riksdagen tillika, att Kungl. Maj:t ville verkställa utredningar och till riksdagen avlåta författningsförslag i åtskilliga andra dylika frågor, varjämte riksdagen i övrigt gjorde uttalanden i sådana frågor. Med anledning dels av vad i riksdagens berörda skrivelse anförts och dels av andra i det vid propositionen fogade statsrådsprotokollet närmare angivna förhållanden har Kungl. Maj:t nu förelagt riksdagen ifrågavarande förslag till ändringar i stämpelförordningen den 19 november 1914 och i fondstämpelförordningen den 6 november 1908, vilka till sin innebörd äro av olika beskaffenhet, i det att de delvis avse endast smärre jämkningar i gällande bestämmelser, medan de däremot i andra delar äro av större betydelse.

Ur berörda synpunkt torde främst böra beaktas, att propositionen innehåller förslag om stämpelbeskattning av *utländska aktie- och lottbrev m. m.* För närvarande äro ju sådana värdepapper — i motsats till vad som gäller om utländska obligationer — icke underkastade någon stämpelavgift, motsvarande den emissionsstämpel, vilken drabbar inländska aktier och lottbrev vid utgivandet. Att de utländska värdepapperen undgått stämpelbeskattning i detta avseende, torde hava berott därpå, att sådana papper förr ansetts icke i någon mera avsevärd mängd förekomma inom landet och således vara utan vidare betydelse såsom skatteobjekt. Numera synes det emellertid enligt vad statskontoret anfört kunna antagas, att utländska aktier övergått på svenka händer i icke obetydlig myckenhet, vadan de såsom skatteobjekt icke längre skulle kunna anses betydelselösa.

I sin berörda skrivelse hade riksdagen också anhållit, bland annat, om utredning, huruvida aktier och andra andelsbevis i utländska företag lämpligen borde bliva föremål för stämpelplikt, innan de härstädes belånades, försåldes eller på annat sätt överlätes, ävensom, därest utredningen därtill gåve anledning, om framläggande för riksdagen av förslag i ämnet.

Grundtanken i det nu med anledning härav framlagda förslaget är, att utländska aktier och lottbrev m. m. skola, med hänsyn till stämpelplikten, i möjligaste mån likställas med inländska dylika papper. Beträffande skattens tekniska anordning har dock likheten ej låtit sig fullständigt genomföras. Såsom departementschefen framhållit kunde det visserligen ifrågasättas, att då aktiebrev, lottbrev, andelsbevis och delaktighetsbevis i inländska företag skola förses med stämpel före utgivandet, skyldighet att utgöra stämpelavgift för motsvarande utländska värdehandlingar borde inträda redan i och med dessas införande i riket.

Men då en bestämmelse i sådan riktning ansetts ur kontrollsynpunkt vara omöjlig, har förslaget lagts efter de av riksdagen angivna linjerna.

I fråga om övergången till den föreslagna nya ordningen med stämpelskyldighet för ifrågavarande utländska värdepapper utgår förslaget därifrån, att frihet från stämpelavgift bör äga rum för sådan handling, som före ikraftträdandet av blivande bestämmelser i ämnet inkommit till riket, detta dock endast för såvitt förhållandet styrkes i viss föreskriven ordning.

Berörda förändringar i stämpelförordningen hava ansetts påkalla jämväl vissa ändringar i fondstämpelförordningen. Sålunda har begreppet fondpapper utvidgats att omfatta alla de slag av handlingar, vilka enligt nyss omförmälda förslag skulle komma att underkastas beskattning.

Denna ändring har synts lämpligast kunna åvägabringas på det sätt, att de i 1 § av fondstämpelförordningen upptagna värdehandlingar uppräknas utan angivande av åtskillnad mellan inländska eller utländska handlingar. — Vidare har en ändring ansetts böra vidtagas i 3 § tredje momentet e) i fondstämpelförordningen, i det att där stadgade befrielse från stämpelplikt i fråga om obligation vid sådan överlåtelse, då enligt förordningen angående stämpelavgiften obligationen skall före överlåtelsen förses med särskild stämpel, jämväl ansetts böra utsträckas till att avse de utländska värdehandlingar, vilka genom de ifrågasatta ändringarna i sistnämnda förordning skulle göras till föremål för beskattning. Skälen till befrielse från stämpelplikt hava ansetts vara för båda fallen desamma. Den föreslagna nya stämpelavgiften vore nämligen att jämställa med en emissionsstämpel, och den överlåtelse, då berörda stämpelavgift skulle utgöras, vore alltså att anse såsom ett slags första utgivande av vederbörande handling; vid en sådan överlåtelse borde icke därjämte en omsättningsskatt enligt fondstämpelförordningen utkrävas.

Slutligen må i detta sammanhang nämnas att vid inom utrikesdepartementet verkställd utredning av frågan, huruvida gällande traktater med främmande makter eller andra utrikespolitiska hänsyn kunde anses lägga hinder i vägen för införandet av ifrågavarande nya stämpelskatt, det befunnits, att så icke torde vara förhållandet, därest skatten drabbade från alla länder inkommande värdehandlingar av ifrågavarande slag lika samt värdehandlingarna icke rönt en ogynnsammare behandling än motsvarande svenska.

I riksdagens ovannämnda skrivelse den 5 juni 1917 berördes även frågan om *stämpelbeläggningen av interimsbevis och interimskvitton.*

Enligt förordningen den 19 november 1914 angående stämpelavgiften skulle *promess* å aktiebrev eller å lottbrev stämpelbeläggas lika med sådana brev. I 27 § stadgades vidare, att, då aktiebrev, lottbrev, promesser, andelsbevis, delaktighetsbevis eller obligationer skulle förses med stämpel, detta skulle äga rum sålunda, att stämpling av blanketterna till dylika handlingar skulle ske genom generalpoststyrelsens försorg.

På Kungl. Maj:ts därom framställda förslag uteslöt 1917 års riksdag ur stämpelförordningen rubriken »promess» å aktiebrev och lottbrev och införde i stället stämpelplikt för *interimsbevis och interimskvitto* å dylika handlingar. Då till följd härav jämväl ur § 27 uteslöts »promess», upptogs emellertid icke i dess ställe interimsbevis och interimskvitto, utan skulle jämlikt Kungl. Maj:ts förslag dessa handlingar, i avbidan på närmare prövning av framställda förslag till definitivt ordnande av denna angelägenhet, tills vidare stämpelbeläggas av den, som utgåve vederbörande aktiebrev eller lottbrev.

I fråga om den av Kungl. Maj:t föreslagna anordningen beträffande stämpelbeläggning av interimsbevis uttalade riksdagen i sin ovan berörda skrivelse, att nämnda anordning syntes icke i allo tillfredsställande. Då emellertid föredragande departementschefen uttryckligen betecknat anordningen såsom en provisorisk lösning av frågan, syntes riksdagen kunna uttala sin förvissning därom, att Kungl. Maj:t skulle, efter verkställd ytterligare utredning i ämnet, till 1918 års riksdag avlåta förslag till de ändringar, vartill utredningen kunde giva anledning.

Det förslag till frågans lösning, som nu framlagts, upptar dels ett tillägg till 27 § i stämpelförordningen avseende interimsbevis och interimskvitton, beträffande vilket tillägg utskottet tillåter sig att hänvisa till propositionen, och dels såsom följd härav en del övervägande redaktionella ändringar i andra delar av stämpelförordningen. Under rubrikerna aktiebrev och lottbrev i 8 § hava sålunda uteslutits de stycken, som handla om stämpelbeläggning av interimsbevis och interimskvitton, varjämte under rubrikerna interimsbevis och interimskvitton i samma paragraf upptagits hänvisning till 27 §. I 20 § har 2 mom. uteslutits såsom överflödigt, i följd varav även redaktionella ändringar måst vidtagas i 21 och 36 §§, som innehålla hänvisningar till 20 §. Slutligen ha i 47 § införts ansvarsbestämmelser.

Propositionen upptager vidare ett förslag angående *räntestämpeln å sparkasse- och därmed likartade räkningar.*

Vid 1917 års riksdag beslöts omläggning av den förutvarande kapitalstämpeln å vissa bankräkningar till en räntestämpel. Därvid utsträcktes stämpelskyldigheten jämväl till vissa bankräkningar, vilka förut icke drabbats av stämpel, däribland sparkasseräkning eller därmed likartad räkning hos bank, annan kreditinrättning, sparbank eller bankir. Beträffande sådan räkning stadgades, att den skulle draga en stämpel av 10 öre för varje fulla 10 kronor av räntebeloppet; dock att frihet från stämpel finge äga rum, om beloppet av den ränta, som under ett kalenderår tillgodofördes insättare, vare sig medlen innestått hela året eller blott en del därav, icke uppginge till, i fråga om medel, som innestode i sparbank, 100 kronor och, i fråga om medel, som innestode å sparkasseräkning hos bank, annan kreditinrättning eller bankir, 50 kronor.

Då riksdagen genom skrivelsen den 5 juni 1917 meddelade sitt beslut i denna del, framhöll riksdagen tillika önskvärdheten därav, att insättningar å sparkasseräkning i sådan centralkassa för jordbrukskredit, som omtalas i lagen den 18 juni 1915, innefattande vissa bestämmelser om centralkassor för jordbrukskredit, ävensom insättningar å liknande räkning i andra kooperativa kassor icke måtte drabbas av räntestämpel i större utsträckning än insättningar i sparbank, och anhöll riksdagen, att Kungl. Maj:t ville taga frågan i övervägande och, om förhållandena därtill föranledde, förelägga riksdagen förslag till särskilda bestämmelser i ämnet.

Propositionen i denna del avser att, vad räntestämpeln angår, med sparbank likställa centralkassa för jordbrukskredit, jordbrukskassa eller annan ekonomisk förening. Härvid går förslaget så till vida utöver vad riksdagens ovanberörda uttalande i ämnet omedelbart föranlett, att den utsträckta stämpelfriheten kommer att gälla ej endast i fråga om sparkasseräkning utan även beträffande annan likartad räkning, där sådan kan förekomma. Såsom en följd av detta förslag — vilket hänför sig till stämpelförordningens 8 §, rubriken »sparkasseräkning» — har jämväl föreslagits, att 54 och 55 §§ i samma författning skulle ändras så, att de uttryckligen angivas avse även ekonomiska föreningar.

I detta sammanhang anser sig utskottet slutligen böra erinra därom, att i propositionen ytterligare beröras två ämnen, beträffande vilka i 1917 års förenämnda riksdagsskrivelse utredning likaledes begärdes, nämligen i fråga om dels *kontrollen över fullgörande av skyldigheten att söka lagfart* dels ock *ifrågasatt beskattning av utländska lottsedlar*. Av skäl,

för vilka i departementschefens anförande till statsrådsprotokollet närmare redogöres, hava emellertid utredningarna i fråga ansetts icke böra föranleda någon framställning från Kungl. Maj:ts sida.

Utöver de förslag, som ovan omnämnts, innefattar förevarande proposition även vissa *övriga ändringsförslag* beträffande stämpel- och fondstämpelförordningarna, på sätt här nedan närmare beröres.

I 10 § av förordningen den 6 november 1908 angående en särskild stämpelavgift vid köp och byte av fondpapper, sådant nämnda lagrum lyder enligt förordning den 1 juni 1912, stadgas, att tillsynen över behöriga fullgörandet av de i fondstämpelförordningen givna föreskrifter tillkommer överståthållarämbetet och Kungl. Maj:ts befallningshavande i länen, att sådan tillsyn utövas, vad angår annan fondhandlare än solidariskt bankbolag och bankaktiebolag, genom särskilda, av överståthållarämbetet eller Kungl. Maj:ts befallningshavande utsedda tillsyningsmän, men att, beträffande dylika bolag, tillsynen skall, med undantag för vissa fall, utövas genom de av bankinspektionen jämlikt gällande banklag utsedda allmänna ombud.

Genom förordningen den 19 juni 1917 om vissa ändringar i förordningen den 19 november 1914 angående stämpelavgiften infördes stämpel för vissa fall å räntebesked, räntekupong, kvittens eller annan anteckning, varigenom insättare hos bank tillgodofördes eller erkände sig hava mottagit ränta å penningar, som hos banken innestode. I ett till stämpelförordningen fogat nytt kapitel stadgades emellertid i 54 §, att bank vore berättigad att under viss kontroll av ett av Kungl. Maj:ts befallningshavande vid banken förordnat ombud för samtliga insättare på en gång för helt år och utan användning av stämpel hos generalpoststyrelsen inbetala ett belopp, motsvarande den stämpelavgift, som under nästföregående år skolat utgöras. Vad i förordningen sålunda föreskrevs i fråga om bank, skulle enligt särskild bestämmelse äga motsvarande tillämplighet i fråga om annan kreditinrättning, sparbank och bankir.

Förslag till ändring av ifrågavarande bestämmelser har nu förelagts riksdagen med anledning närmast av en av bankinspektionen gjord framställning i syfte, att tillsynen över bankernas fullgörande av deras skyldighet i olika hänseenden i fråga om stämpelplikt måtte för varje bank komma att utövas genom en och samma person. Denna angelägenhet har ansetts böra ordnas så, att, därest ombud eller tillsyningsman enligt vare sig stämpelförordningen eller fondstämpelför-

ordningen redan utsetts, detta ombud eller denne tillsyningsman tillika skall, då fråga därom uppkommer, förordnas att utöva den kontroll, som enligt den andra förordningen skall äga rum, att, när ombud och tillsyningsman samtidigt skola utses, därtill skall förordnas samma person, samt att ett sammankopplande av uppdraget såsom allmänt ombud vid bank med utövande av kontrollen över stämpelbeläggningen därstädes visserligen ej skall vara ovillkorligt men dock bör äga rum, där så lämpligen kan ske.

Den sålunda föreslagna anordningen har ansetts böra medföra en ändring jämväl i annat avseende, nämligen i fråga om ersättningen till tillsyningsmännen enligt 1908 års förordning. Enligt gällande lag om bankrörelse skola arvodena till de allmänna ombuden erläggas av vederbörande bankbolag Då sådant ombud haft att utöva tillsyn enligt 1908 års förordning, har någon särskild ersättning hittills icke utgått därför, utan har det enligt lagen om bankrörelse utgående arvodet bestämts med hänsyn härtill. Då det nu föreslagits, att tillsyn å efterlevnaden av 1908 års förordning icke ovillkorligen skall behöva utövas av vederbörande allmänna ombud, har det ansetts vara lämpligast, att ersättningen beräknas för vartdera uppdraget särskilt, även om båda uppdragen skulle vara förenade i en hand.

I stämpelförordningen ha ytterligare föreslagits några smärre ändringar. Härom ävensom angående förslagens ikraftträdande har departementschefen enligt det vid ifrågavarande proposition fogade statsrådsprotokollet anfört följande:

»I 1 § torde sålunda ordet »överintendentsämbetet» böra utbytas mot »byggnadsstyrelsen». De i Kungl. Maj:ts propositioner den 15 februari 1918 angående upprättande av praktiska ungdomsskolor och den 15 mars 1918 med förslag till vattenlag ifrågasatta nya statsmyndigheterna torde, i händelse nämnda propositioner bifallas, lämpligen böra hänföras, vattendomstolarna till andra avdelningen och yrkesskoleöverstyrelsen till fjärde avdelningen.

Genom lag den 14 juni 1917 om ändring i vissa delar av utsökningslagen infördes i 57 § av nämnda lag det stadgande, att då för utmätnings vinnande fordringsbevis avlämnas till utmätningsman, han skall därom meddela borgenären bevis. Förslaget om berörda lagändring framlades för 1917 års riksdag genom proposition den 15 maj 1917, nr 239. Anledningen till stadgandet var önskvärdheten av att gent emot en oredlig utmätningsman äga bevis om ingivandet av

fordringshandlingen. Det intresse, som därigenom skulle tillgodoses, var sålunda lika mycket ett statens som den enskilde borgenärens. Dåvarande chefen för justitiedepartementet, vilken föredrog ärendet i statsrådet, yttrade härom, att det syntes lämpligt, att beviset utfärdades utan avgift och att utmätningsmannen ägde att, då sökanden bodde å annan ort eller sådant eljest erfordrades, sända beviset till sökanden såsom tjänstebrev. Genom Kungl. Maj:ts kungörelse den 14 december 1917 angående ändrad lydelse av § 15 i förordningen den 7 december 1883 angående expeditionslösen har också stadgats, att bevis, som meddelas borgenär enligt 57 § utsökningslagen, skall utfärdas utan lösen. I enlighet härmed torde jämväl i förordningen angående stämpelavgiften böra meddelas bestämmelse av motsvarande innehåll.

Genom förordning den 27 juni 1916 om vissa ändringar i förordningen den 19 november 1914 angående stämpelavgiften, infördes i 3 § av sistnämnda förordning under rubriken resolution ett stadgande av innehåll, att resolution på ansökning om förordnande för lantmätare eller med honom i avseende på behörighet till vissa förrättningar likställd tjänsteman att verkställa ägostyckning i Gävleborgs, Västernorrlands, Jämtlands, Västerbottens eller Norrbottens län skulle vara fri från stämpelavgift. Detta stadgande hade sin grund i de undantagsbestämmelser, som för nämnda fem län gälla i fråga om ägostyckning och jordavsöndring. Då emellertid dessa undantagsbestämmelser genom lagen den 19 juni 1917 om ändrad lydelse av 1 § i lagen den 25 juni 1909 om inskränkning i rätten att erhålla ägostyckning gjorts tillämpliga jämväl å Värmlands län, torde åt ovannämnda stadgande i stämpelförordningen böra givas en motsvarande utsträckning.

I 8 § har under rubriken obligation vidtagits ett par uteslutande redaktionella ändringar, avseende allenast att åvägabringa överensstämmelse med de föreslagna nya bestämmelserna rörande aktiebrevs stämpelbeläggning.

25 § av förordningen den 19 november 1914 angående stämpelavgiften innehåller i första stycket stadgande om att, då handling förses med beläggningsstämpel, denna skall på angivet sätt makuleras, varefter i andra stycket lämnas föreskrift om vem, som skall verkställa makuleringen. Därvid hänvisas i visst avseende till 34 § 3 stycket av samma förordning. Genom förordning den 27 juni 1916 om vissa ändringar i förordningen den 19 november 1914 angående stämpelavgiften gavs emellertid åt berörda § 34 en annan lydelse, varigenom den i § 25 oförändrat kvarstående hänvisningen kommit att bliva missvisande. I anledning härav har nu rättelse i berörda hänseende föreslagits.

Slutligen torde de i 12 § av förordningen angående stämpelavgiften omförmälda tabeller, vilka grundats på statistiska centralbyråns dödlighetstabell för årtiondet 1891—1900, böra erhålla det ändrade innehåll, som föranledes av resultatet av de nya beräkningar, vilka verkställts på grundval av statistiska centralbyråns dödlighetstabell för årtiondet 1901—1910.

Ändringen i berörda tabeller torde, till undvikande av de svårigheter, som ett ombyte under pågående höstting skulle medföra, böra vinna tillämpning från och med den 1 nästa augusti. Övriga författningsändringar lära ej böra träda i kraft tidigare än den 1 oktober innevarande år.»

Beträffande den närmare utredningen i ifrågavarande ämnen tillåter sig utskottet att hänvisa till det vid förevarande proposition fogade statsrådsprotokollet.

Utskottet. När utskottet, efter denna redogörelse för propositionens innehåll, nu går att yttra sig med anledning av ifrågavarande framställningar, torde med avseende å yttrandets omfattning få förutskickas en erinran därom, att, efter vad ovan antytts, förslaget i vad det avser 1 § av stämpelförordningen delvis är beroende på riksdagens ännu icke fattade beslut i frågor, som i annat sammanhang bragts under riksdagens prövning, i anledning varav utskottet först senare under riksdagens lopp bliver i tillfälle att avgiva utlåtande rörande denna del av propositionen. Med hänsyn härtill har utskottet funnit lämpligt att tills vidare uppskjuta behandlingen av propositionen i vad den avser ändring av 1 § i stämpelförordningen.

De i propositionen upptagna bestämmelserna angående stämpelbeskattning av *utländska aktie- och lottbrev m. m.* hava enligt vad förut anförts föranletts av den framställning i detta ämne, som riksdagen avlåtit i sin skrivelse den 5 juni 1917, nr 261. Utskottet har funnit förslagen härutinnan i huvudsak motsvara, vad riksdagen i berörda framställning åsyftat. Emellertid har utskottet vid granskning av detaljerna i detta förslag icke kunnat undgå att finna det tvivelaktigt, huruvida den utformning, som givits åt ifrågavarande bestämmelser till överensstämmelse med vad som för närvarande gäller angående motsvarande svenska värdepapper, i allo uppbäres av faktiska förhållanden på det nya område, som härmed skulle indragas under den svenska

stämpellagstiftningen. Från sakkunnigt håll inhämtade upplysningar hava också för utskottet bekräftat, att den i förslaget vidtagna formella likställigheten mellan ifrågavarande svenska och utländska värdepapper näppeligen lära motsvaras av de nya bestämmelsernas ändamålsenlighet, utan att frågans tillfredsställande lösning i sistberörda hänseende torde kräva en ytterligare utredning med biträde av personer, praktiskt förtrogna med de utländska förhållanden, beträffande vilka det här gäller att lagstifta. Utskottet, som icke förfogar över vare sig tid eller krafter för verkställandet av en sådan nödig befunnen överarbetning av förslaget i denna del, och som förutsätter såsom självfallet, att denna icke kan åstadkommas annorlunda än genom Kungl. Maj:ts föranstaltande, måste förty inskränka sig till några kortfattade antydningar om det nu föreliggande förslagets brister i denna del.

Sålunda torde till en början kunna anmärkas, att utredning saknas om, i vad mån bestämmelserna angående utländska värdepapper icke å ena sidan till väsentlig del skulle bliva otillämpliga i brist på motsvarighet i verkligheten och å andra sidan komma att lämna utanför sin räckvidd skatteobjekt, vilka möjligen kunde förutsättas böra indragas under stämpelbeskattningen i fråga. Stämpelplikt föreskrives ju för lottbrev, andelsbevis eller delaktighetsbevis i utländskt bolag, som driver bankrörelse, så ock i utländskt kommanditbolag. Mot denna bestämmelse torde kunna anföras den förut framställda generella anmärkningen. Att lottbrev, andelsbevis eller delaktighetsbevis i utländska bolag, som driva bankrörelse, icke skulle finnas, lärer icke kunna påstås, men lära de dock spela en jämförelsevis underordnad roll i jämförelse med aktiebrev och kommanditbevis, och säkert torde ytterst få om ens något sådant lottbrev eller delaktighetsbevis komma att hit utifrån införas. Utomlands lära däremot förekomma delaktighetsbevis av andra slag, vilka spela avsevärd roll, och har i sådant hänseende för utskottet särskilt framhållits bevis angående delaktighet i gruvor, papper vilka t. ex. i Tyskland och Österrike lära äga stor betydelse. Visserligen har tidigare verkställd utredning rörande lämpligheten av stämpel å delaktighetsbevis i svenska gruvbolag lämnat negativt resultat. Anledningen härtill var emellertid icke blott tekniska svårigheter i avseende å frågans lösning, utan även och måhända i främsta rummet det förhållande, att en sådan stämpel skulle inbringa staten en så föga avsevärd inkomst. Osannolikt är väl icke, att liknande svårigheter skulle kunna konstateras även i fall, varom nu är fråga, likasom ock beträffande andra delaktighetsbevis, vilka tilläventyrs falla utanför de nu föreslagna bestämmelserna angående utländska värdepapper; men i

varje fall synes, innan en lagstiftning på nu ifrågavarande område här i landet vidtages, närmare utredning erforderlig och detta även beträffande frågan, huru man utomlands löst tekniska svårigheter vid stämpelbeskattningens genomförande beträffande delaktighetsbevis i bolag.

Vid den sålunda ifrågasatta utredningen synes uppmärksamhet även böra ägnas ett par andra spörsmål i avseende å ifrågavarande stämpelbeskattning. Med denna avses ju att träffa vissa utländska värdepapper medelst en pålaga motsvarande emissionsstämpeln å inhemska papper. Det principiellt riktiga synes då, såsom departementschefen ock antytt, vara, att stämpelplikten för de utländska papperen komme att inträda redan i och med deras införande i riket. Lika med departementschefen anser emellertid utskottet, att en sådan anordning av praktiska skäl icke låter sig genomföra. Såsom uppgift för denna stämpelskatts anordnande måste dock fasthållas, att de utländska papperen verkligen bliva stämpelbelagda, och att detta sker vid första praktiskt möjliga tillfälle. Det i propositionen framlagda förslaget torde i detta avseende få anses förete en viss brist. Enligt detta skulle de utländska papperen ej behöva stämpelbeläggas förr än de första gången efter det de till riket inkommit härstädes belånades, försåldes eller på vad sätt det vara månde överlätes. Med en sådan bestämmelse skulle det emellertid väl kunna hända, att stämpelbeläggning av utländska aktier och dylikt, som under åratal förvarades här i riket och därunder gång efter annan bytte ägare, onödigt länge uppskötes eller till och med ej alls verkställdes, innan desamma åter utfördes. Om nämligen de ifrågavarande handlingarna, utan att under tiden belånas eller göras till föremål för överlåtelse levande emellan, genom arv eller testamente överginge till ny ägare än så många gånger, komme de icke att falla under stämpelplikten. En ändring härutinnan torde dock stå i god överensstämmelse med grundsatsen, att stämpelplikten rätteligen är att hänföra till handlingarnas införande hit till riket, och möjlighet av en sådan ändring torde icke vara utesluten i betraktande av civillagstiftningens stadganden rörande fång av sistberörda slag, till vilka stadganden erforderliga kontrollbestämmelser i nu förevarande ämne torde kunna anknytas.

Ifrågavarande stämpelskatts egenskap att egentligen vara en emissionsstämpel har vidare givit utskottet anledning till en erinran emot förslaget till ändring av 3 § i fondstämpelförordningen. Enligt detta skulle, i anslutning till vad som nu gäller om utländsk obligation, frihet från fondstämpel äga rum i fråga om utländska aktier och liknande värdepapper vid sådan överlåtelse, före vilken handlingen

skall enligt stämpelförordningen förses med särskild stämpel. Till grund härför synes ligga den åskådningen att, därest befrielse från fondstämpeln ej medgåves, dubbelbeskattning komme att äga rum. Riktigheten av en sådan åsikt torde emellertid kunna ifrågasättas. Även om stämpelbeläggning enligt stämpelförordningen av den utländska värdehandlingen befinnes av praktiska skäl böra uppskjutas till den ifrågavarande överlåtelsen, är dock här, enligt vad förut anförts, i själva verket fråga om ett slags emissionsstämpel och någon principiell betänklighet mot att vid samma tillfälle uttaga även övlig fondstämpel torde knappast förefinnas. Men om så är förhållandet, lärer konsekvensen fordra, att enahanda betraktelsesätt tillämpas även i fråga om utländska obligationer, vilka såsom nyss omförmälts hittills varit befriade från fondstämpel vid första överlåtelsen här i landet.

Vid den ifrågasatta utredningen torde även böra beaktas lämpligheten av vad nu föreslagits i fråga om utländska aktier och vad som redan gäller om utländska obligationer beträffande sättet för omräkning av utländskt myntslag till svenskt. Ändamålsenligheten av att härvid tillämpa den väl närmast med avseende å växlar tillkomna och därefter lämpade bestämmelsen i 16 § stämpelförordningen torde kunna ifrågasättas, då på grund av varierande växelkurser aktier i samma bolag och samma slag av obligationer skulle kunna komma att vid olika tider förses med svensk emissionsstämpel till avsevärt växlande belopp. Det torde kunna ifrågasättas om icke fasta omräkningskurser vore att föredraga.

Rörande stämpelbeskattningen av utländska aktie- och lottbrev m. m. har utskottet slutligen att framställa en erinran beträffande själva sättet för stämpelbeläggningens verkställande. I 27 § första stycket av stämpelförordningen, vilket författningsrum enligt förevarande proposition skulle bliva oförändrat, stadgas, att då aktiebrev, lottbrev, andelsbevis, delaktighetsbevis eller obligationer enligt 8 § skola förses med stämpel, detta skall äga rum sålunda, att stämpling av blanketterna till aktiebreven, lottbreven, bevisen eller obligationerna sker genom generalpoststyrelsens försorg; att den som vill låta stämpla dylika blanketter skall därom anmäla sig skriftligen hos generalpoststyrelsen med bifogande av blanketterna samt tvefald uppgift å dessas valör och antalet av varje valör; samt att generalpoststyrelsen därefter fastställer det belopp, med vilket stämpel enligt bestämmelserna i nämnda förordning skall utgöras, och låter, sedan det erforderliga stämpelbeloppet blivit inbetalt, verkställa stämplingen. Detta stadgande vid vars tillkomst man uppenbarligen haft för ögonen inländska papper av berörda slag skulle nu komma att gälla även i fråga om stämpel-

beläggning av utländska aktier m. m. Vad de inländska värdepapperen beträffar har emot den föreskrivna ordningen för deras stämpelbeläggande icke försports någon erinran. Med avseende å de utländska åter synes stadgandet svårligen kunna enligt sin lydelse tillämpas, utan stämplingen måste här uppenbarligen ske å färdiga redan emitterade värdehandlingar. Bestämmelsen, att blanketter skola insändas till generalpoststyrelsen för stämpelbeläggning, visar dessutom, att man tänkt sig, att ifrågavarande stämpelbeläggning skulle ske av en hel ny aktiestock o. d. Som de utländska värdepapper, vilka hit införas, emellertid lära få antagas inkomma allenast i smärre poster eller såsom enstaka exemplar, förefaller det, som nu ifrågavarande ordning för stämpelbeläggningen skulle, vad dessa papper beträffar, vara från den enskildes synpunkt sett förenad med onödig omgång och olägenheter i övrigt utan att för det allmänna medföra motsvarande fördel. Det synes utskottet därför som om stämpelbeläggningen av de utländska värdepapperen borde kunna anförtros åt innehavarna. Hänsynen till kontrollen torde icke behöva resa oöverstigliga hinder häremot. Åtminstone torde icke kunna göras gällande, att kontrollen skulle på detta sätt försvagas. Vad angår den statistiska synpunkten med avseende å stämplarnas redovisning torde densamma i betraktande av den relativt begränsade förekomsten av de utländska papper, som skulle drabbas av ifrågavarande beskattning, icke behöva tillmätas större betydelse.

Skulle den sålunda ifrågasatta förändrade ordningen för nu berörda stämpelbeläggning komma till stånd, lärer densamma böra vinna tillämpning på utländska obligationer lika väl som på utländska aktier.

Den ytterligare utredning av frågan om stämpel å aktier och andra andelsbevis i utländska företag, som utskottet sålunda funnit sig böra tillstyrka, kunde tilläventyrs möta betänkligheter ur den synpunkten, att under utredningstiden avsevärda stämpelbelopp kunde komma att undandragas statsverket. Statskontoret har ju ansett grundad anledning förefinnas till det antagande, att under de senare åren så betydande poster utländska aktier inkommit och allt fortfarande inkomma i landet, att de numera utgöra ett skatteobjekt, som ur synpunkten av statens inkomster av stämpelavgiften icke bör förbises. Emellertid synes departementschefen icke hysa förväntningar på mera betydande avkastning av denna skattekälla, då han, med erinran att något material för frågans bedömande icke finnes att tillgå, förklarar sig icke vilja på grund av den föreslagna stämpelskatten åtminstone tills vidare ifrågasätta någon ändring i den till riksdagen avlåtna inkomstberäkningen.

Det tvivel, som härur torde framgå angående frågans statsfinan-

siella innebörd, är säkerligen också befogat, ty även om det skulle förhålla sig så, att avsevärda poster utländska värdehandlingar under senaste tiden övergått i svenska händer, lärer det vara föga antagligt att de mera allmänt överförts till Sverige, utan efter all sannolikhet torde de i ty fall, såsom vanligt lärer vara, ligga deponerade i utlandet. Någon verklig grund för betänkligheter av nyss angivna art bör sålunda icke kunna anses föreligga.

Vad härefter beträffar frågan om *stämpelbeläggning av interimsbevis och interimskvitton*, vilken fråga även var föremål för 1917 års riksdags behandling men då lämnades olöst, har utskottet funnit det nu föreliggande förslaget till ett slutligt ordnande av denna angelägenhet tillfredsställande. Utskottet tillstyrker därför propositionen i denna del.

Emot propositionen, i vad den avser *räntestämpeln å sparkasse- och därmed likartade räkningar* har utskottet icke heller något att erinra, vadan utskottet tillstyrker propositionen jämväl i denna del.

Av de *övriga ändringsförslag*, som i förevarande proposition framlagts, torde endast förslaget rörande tillsynen över bankernas fullgörande av deras skyldighet i fråga om stämpelbeläggningen påkalla något uttalande från utskottets sida. I likhet med departementschefen och de i ärendet hörda myndigheterna anser utskottet, att denna tillsyn bör i de olika avseendena för varje bank läggas, såvitt möjligt är, i samma händer och, om i det särskilda fallet så visar sig lämpligt, sammanföras med den statliga tillsyn dessa inrättningar i övrigt äro underkastade. Det är därför icke det kungl. förslaget i denna del i och för sig, som giver utskottet anledning att beröra frågan, utan föranledes detta av förenämnda, i ämnet väckta motion.

Däri har motionären anfört, bland annat, följande: *Ang. motionen.*

»I lagen angående sparbanker av den 29 juli 1892 har uppdragits åt Konungens befallningshavande att öva tillsyn över sparbanker och för sådant ändamål själv eller genom ombud verkställa undersökning av sparbanks förvaltning, vilken undersökning skall äga rum vid varje sparbank minst en gång årligen. I motsats till vad förhållandet är vid bankbolag har sålunda Konungens befallningshavande för sparbankernas vidkommande att utse ombud såväl enligt lagen om sparbanker av den 29 juli 1892 som enligt förordningen angående stämpelavgiften av den 19 juni 1917. Oaktat Kungl. Maj:t och riksdagen icke uttryckligen i förordningen stadgat att samma ombud skulle utses i båda fallen, fanns dock på grund av detta sakförhållande skälig anledning antaga, att vederbörande Konungens befallningshavande skulle, såvitt ske kunde,

utse samma ombud för utövande av båda befattningarna, helst som den sistnämnda, åtminstone vad de smärre sparbankerna beträffar, tar ganska ringa tid i anspråk. Att så icke är fallet visar erfarenheten från de första utnämningarna av meranämnda ombud.

För de större mera centralt belägna sparbankerna torde saken hava mindre betydelse. Annorlunda ställer sig förhållandet då det gäller de små sparbankerna, vilka till så stort antal hava sin verksamhet förlagd ute på avlägsen landsbygd och där sparbanksinstitutionen, såvitt jag kan finna, har sin största uppgift såsom förmedlare mellan småfolkets besparingar och småbrukarnas lånebehov. Då det oftast är små insatsbelopp, som innestå till förräntande, kan det också hända, att sparbankens omkostnader för tillsyn över stämpelbeloppets behöriga erläggande betydligt överskrider själva det belopp, som sparbanken har att redovisa.»

Till styrkande av sistberörda förhållande har motionären meddelat en del uppgifter, i avseende varå utskottet tillåter sig att hänvisa till motionen, samt fortsätter därefter:

»Så vitt jag kunnat finna, lärer Konungens befallningshavande i regel utse någon av landsstatens tjänstemän i residensstaden för utövande av båda dessa befattningar. Det kan ifrågasättas, huruvida icke någon ortsperson exempelvis landsfiskalen inom sparbanksområde skulle kunna vara kvalificerad härför.

Sparbankerna äro dock inrättningar från vilka vinsten icke tillfaller enskilda personer, dess stiftare eller huvudmän, utan är avsedd att främja sparsamhet bland de mindre bemedlade samt allmännyttiga ändamål. Starka skäl tala alltså för att dessa befrias från utgiften i fråga, därigenom att tillsynen över stämpelförordningens efterlevnad överlämnades till det ombud som har tillsyn över sparbanks skötsel.»

På grund härav har motionären, såsom ovan anförts, ifrågasatt ändring i de föreliggande förslagen till ändringar i stämpelförordningen i syfte att den påvisade olägenheten vid tillsynen över förordningens efterlevnad vad sparbankerna beträffar måtte undanröjas.

De av motionären påpekade förhållandena innebära tvivelsutan en olägenhet, som om möjligt bör avhjälpas.

Huruvida detta lämpligen bör ske på den väg motionären anvisat, kan måhända ifrågasättas, då det ur banksekretessens synpunkt lärer få anses önskligt att söka undvika förordnande av olika ombud för tillsyn inom samma bank och det icke utan vidare kan antagas, att i varje fall på platsen finnes lämplig person att förordna såsom

granskningsman för förvaltningen. Frågans nöjaktiga ordnande kräver säkerligen en mera ingående utredning, varom riksdagen lämpligen torde göra framställning hos Kungl. Maj:t.

I fråga om den föreslagna nya lydelsen av de i 12 § av stämpelförordningen omförmälda tabellerna får utskottet meddela, att utskottet tagit del av de för ifrågavarande tabeller utförda beräkningarna, vilka äro verkställda enligt samma grunder som de hittills gällande tabellerna, och att utskottet därvid ej funnit något att erinra.

Beträffande slutligen bestämmelserna om författningsändringarnas ikraftträdande hava desamma icke i och för sig givit anledning till erinran. Emellertid vill det synas utskottet, att rörande *stämpelbeläggningen av interimsbevis och interimskvitton* en särskild bestämmelse kräves för att reglera förhållandena vid övergången till de nya stadgandena. Inbetalning å tecknade aktier sker ju vanligen i rater, och lära somliga bolag hava förfarit så, att de från början vid första inbetalningen stämpelbelagt interimsbevisen till hela det belopp, varå den eller de däri avsedda aktierna skolat lyda, under det andra vid varje skedd inbetalning försett bevisen med däremot svarande stämpel. Båda förfaringssätten äro ju enligt gällande bestämmelser lagliga, men i och med det att den nya 27 § träder i kraft skulle dylik stämpling icke gälla och särskilt skulle förmodligen svårigheter uppstå där, varest före förändringen en del av de tecknade beloppen mottagits, under det att resten skulle inbetalas först efter berörda tidpunkt.

För denna frågas reglering har utskottet alltså ansett sig böra föreslå ett övergångsstadgande.

På grund av vad ovan anförts, får utskottet hemställa,

1) att riksdagen, med avslag å Kungl. Maj:ts förevarande proposition, nr 230, i vad den avser aktier och andra andelsbevis i utländska företag, måtte i anledning av samma proposition antaga

a) det förslag till förordning om ändring i vissa delar av förordningen den 19 november 1914 angående stämpelavgiften, som finnes såsom bilaga 1 fogat vid detta betänkande, samt

b) det förslag till förordning om ändring av 10 § i förordningen den 6 november 1908 angående en särskild stämpelavgift vid köp och byte av fondpapper, som finnes såsom bilaga 2 fogat vid detta betänkande;

2) att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att Kungl. Maj:t ville låta underkasta frågan om stämpelplikt för aktier och andra andelsbevis i utländska företag ytterligare utredning med beaktande av vad utskottet nu i detta ämne anfört samt till riksdagen inkomma med det förslag, vartill en sådan utredning kan föranleda; samt

3) att riksdagen måtte, i anledning av motionen II: 380 av herr Anderson i Knapasjö i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att Kungl. Maj:t täcktes låta verkställa utredning, huru med avseende å sparbank, som begagnar sig av den i 54 § stämpelförordningen medgivna rätt att för bankens samtliga insättare på en gång för helt år och utan användning av stämpel fullgöra inbetalning av belöpande räntestämpelavgift, föreskriven kontroll å sådan inbetalning från statsverkets sida må kunna med minsta möjliga kostnad åvägabringas samt vidtaga de åtgärder, vartill en sådan utredning må föranleda.

Av skäl, som ovan angivits, har utskottet icke i detta sammanhang ingått på prövning av förevarande proposition i vad den avser ändring av 1 § i stämpelförordningen, utan kommer utskottet att framdeles avgiva betänkande i denna fråga, vilket utskottet härmed skolat för riksdagen

anmäla.

Stockholm den 16 maj 1918.

På bevillningsutskottets vägnar:

ALEXIS HAMMARSTRÖM.

Bilaga 1.

Förslag

till

förordning om ändring i vissa delar av förordningen den 19 november 1914 angående stämpelavgiften.

Härigenom förordnas, att 3, 8, 20, 21, 25 och 27 §§, 36 § 2 mom., 47 § 2 mom. samt 54 och 55 §§ i förordningen den 19 november 1914 angående stämpelavgiften ävensom de till nämnda förordning hörande tabellerna I och II skola, 3, 8, 54 och 55 §§ i nedan angivna delar, hava följande ändrade lydelse.

3 §.

I avseende på expeditionernas förseende med stämpel gäller, med de här nedan i 7 § nämnda undantag, denna tariff:

	1 Avd.		2 Avd.		3 Avd.		4 Avd.		5 Avd.	
	Kr.	ö.	Kr.	ö.	Kr.	ö.	Kr.	ö.	Kr.	ö.
— — — — — — — — —										
— — — — — — — — —										
Bevis — — — — — — — —										
» att begärd expedition icke utbekommits					fritt					
» som meddelas borgenär enligt 57 § utsökningslagen					fritt					
» vederhäftighets-					fritt					
— — — — — — — — —										
Resolution, — — — — — — — —										
» på ansökning om förordnande för lantmätare eller med honom i avseende på behörighet till vissa förrättningar likställd tjänsteman att verkställa lantmäteriförrättning i ändamål att vinna avsöndring av jord, vattenfall, fiske eller annan dylik lägenhet eller att verkställa ägostyckning i Värmlands, Gävleborgs, Västernorrlands, Jämtlands, Västerbottens eller Norrbottens län					fri					
— — — — — — — — —										
— — — — — — — — —										

8 §.

Följande enskilda handlingar skola, även där de äro utfärdade av offentlig myndighet, förses med stämpel på sätt här nedan stadgas.

Aktiebrev i inländskt aktiebolag skall, innan brevet av bolaget utgives, förses med stämpel av 10 öre för varje fulla 10 kronor av det belopp, varå den i brevet avsedda aktie lyder, eller, om brevet utfärdats å två eller flera aktier, av det belopp, varå aktierna sammanlagt lyda; dock att, ifall enligt bolagets beslut för aktie skall erläggas betalning med högre belopp än det, varå aktien lyder, stämpeln skall beräknas i förhållande till det högre beloppet. Upprättat aktiebrev skall, ändock att det icke blivit av aktieägaren mottaget, anses såsom av bolaget utgivet, då aktieägaren äger att detsamma hos bolaget utbekomma.

Aktiebrev, som utan erläggande av betalning utfärdas såsom ersättning för förkommet eller förstört sådant brev eller i utbyte mot aktiebrev i samma bolag, är fritt från stämpel, därest det nya aktiebrevet utfärdas å belopp, icke överstigande det, varå det förkomna, förstörda eller utbytta aktiebrevet lytt, eller, om det nya aktiebrevet skall ersätta flera äldre brev, dessas sammanlagda belopp, samt det eller de äldre breven varit försedda med stämpel i vederbörlig ordning eller icke skolat med stämpel beläggas.

Aktiebrev, som sålunda utfärdas utan att beläggas med den här ovan för aktiebrev stadgade stämpel, skall förses med anteckning om orsaken härtill.

För aktiebrevs behöriga stämpelbeläggning eller förseende med anteckning om orsaken till underlåten stämpelbeläggning svare ledamöterna i bolagets styrelse eller, ifall tillsynen över stämpelbeläggningen enligt bolagets beslut uppdragits åt en eller flera av dem, dessa ledamöter.

Se för övrigt 27 §.

Andelsbevis; se *Lottbrev.*

— —

Intecknat skuldebrev; se *Skuldebrev.*

Interimsbevis, Interimskvitto å aktiebrev, lottbrev, andelsbevis eller delaktighetsbevis; angående stämpelplikt se 27 §.

Invisning; lika med *Växel.*

— —

Lottbrev, andelsbevis eller delaktighetsbevis i inländskt solidariskt bankbolag eller annat inländskt bolag, som driver bankrörelse, så ock i

kommanditbolag skall, innan brevet eller beviset av bolaget utgives, förses med stämpel av 10 öre för varje fulla 10 kronor av det belopp, varå den i brevet eller beviset avsedda lott eller andel lyder, eller, om brevet eller beviset utfärdats å två eller flera lotter eller andelar, av det belopp, varå lotterna eller andelarna sammanlagt lyda; dock att, ifall enligt bolagets beslut för lott eller andel skall erläggas betalning med högre belopp än det, varå lotten eller andelen lyder, stämpeln skall beräknas i förhållande till det högre beloppet. Upprättat lottbrev skall, ändock att det icke blivit av lottägaren mottaget, anses såsom av bolaget utgivet, då lottägaren äger att detsamma hos bolaget utbekomma.

Lottbrev, andelsbevis eller delaktighetsbevis, som utan erläggande av betalning utfärdas såsom ersättning för förkommet eller förstört sådant brev eller bevis eller i utbyte mot lottbrev eller bevis i samma bolag, är fritt från stämpel, därest det nya lottbrevet eller beviset utfärdas å belopp, icke överstigande det, varå det förkomna, förstörda eller utbytta lottbrevet eller beviset lytt, eller, om det nya lottbrevet eller beviset skall ersätta flera äldre brev eller bevis, dessas sammanlagda belopp, samt det eller de äldre breven eller bevisen varit försedda med stämpel i vederbörlig ordning eller icke skolat med stämpel beläggas.

Lottbrev eller bevis, som sålunda utfärdas utan att beläggas med den här ovan för lottbrevet eller beviset stadgade stämpel, skall förses med anteckning om orsaken därtill.

För den behöriga stämpelbeläggningen av lottbrev, andelsbevis och delaktighetsbevis eller deras förseende med anteckning om orsaken till underlåten stämpelbeläggning svare ledamöterna i bolagets styrelse eller, ifall tillsynen över stämpelbeläggningen enligt bolagets beslut uppdragits åt en eller flera av dem, dessa ledamöter.

Vad sålunda är stadgat gäller dock icke bevis å grundfondstillskott i sparbanker.

Se för övrigt 27 §.

Lottsedel — — — — — — — — — — — — — — — — — —

Sparkasseräkning eller därmed likartad räkning hos bank, annan kreditinrättning, sparbank, bankir eller ekonomisk förening; lika med *Depositionsräkning*. Dock må frihet från stämpel äga rum, om beloppet av den ränta, som under ett kalenderår tillgodoföres insättare, vare sig medlen innestått hela året eller blott en del därav, icke uppgår till, i fråga om medel, som innestå i sparbank,

centralkassa för jordbrukskredit, jordbrukskassa eller annan ekonomisk förening, 100 kronor och, i fråga om medel, som innestå å sparkasseräkning hos bank, annan kreditinrättning eller bankir, 50 kronor.

Se för övrigt 54 och 55 §§.

Testamente om fast egendom — — — — — — — — — — — — —

20 §.

Vill någon föra talan om återfående av stämpelavgift, som av ämbets- eller tjänsteman debiteras eller i enlighet med dennes tillsägelse blivit erlagd för sådan handling, vars stämpelbeläggning enligt 35 § skall i hovrätt granskas, må dylik talan inom sex månader från det klandrade stämpelbeläggningen ägt rum anhängiggöras i den hovrätt, varunder ämbets- eller tjänstemannen lyder. Part, som ej nöjes åt hovrättens beslut, så ock advokatfiskalen i hovrätten, där han finner sådant nödigt för bevarande av kronans rätt, äga över beslutet anföra besvär, under villkor och i den ordning 30 kap. rättegångsbalken stadgar i fråga om fullföljd av talan mot hovrätts slutliga utslag i dit fullföljt tvistemål eller ärende rörande penningar eller sådant, som kan skattas i penningar.

21 §.

Förmår i fall, som avses i 20 §, den, vilkens rätt är av skedd stämpelbeläggning beroende, visa, att talan om återfående av för högt debiterad stämpelavgift icke kunnat av honom föras i den ordning, som i samma paragraf är föreskriven, ankomme efter därom gjord ansökning på Konungen att efter prövning av föreliggande omständigheter förordna om restitution av vad i stämpelavgift för mycket erlagts.

Vad sålunda är stadgat gälle ock, där någon i fall, varom i detta kap. icke eljest är stadgat, måst vidkännas stämpelavgift, som antingen alldeles icke bort utgå eller bort utgå med lägre belopp än det erlagda.

25 §.

Då handling förses med beläggningsstämpel, skall denna, med angivande av datum, makuleras genom lämplig påteckning, färg- eller svartstämpling.

Den, som till offentlig myndighet ingiver handling, som skall förses med dubbel beläggningsstämpel, skall, där icke enligt 34 § 1 mom. fjärde stycket stämpeln skall makuleras av vederbörande ämbets- eller tjänsteman, makulera den med nr 1 märkta delen, varemot den andra delen makuleras av ämbets- eller tjänstemannen.

27 §.

Då aktiebrev, lottbrev, andelsbevis, delaktighetsbevis eller obligationer enligt 8 § skola förses med stämpel, skall detta äga rum sålunda, att stämpling av blanketterna till aktiebreven, lottbreven, bevisen eller obligationerna sker genom generalpoststyrelsens försorg. Den, som vill låta stämpla dylika blanketter, anmäle sig därom skriftligen hos generalpoststyrelsen med bifogande av blanketterna samt tvefald uppgift å dessas valör och antalet av varje valör. Generalpoststyrelsen fastställer därefter det belopp, med vilket stämpel enligt bestämmelserna i denna förordning skall utgöras, och låter, sedan det erforderliga stämpelbeloppet blivit inbetalt, verkställa stämplingen.

Därest någon vill låta utfärda interimsbevis eller interimskvitton å aktiebrev, lottbrev, andelsbevis eller delaktighetsbevis, skall därom hos generalpoststyrelsen skriftligen göras anmälan i ärendet med bifogande av uppgift om det sammanlagda belopp, varå interimsbevis eller interimskvitton skola utfärdas. Generalpoststyrelsen fastställer därefter den stämpelavgift, som enligt bestämmelserna i denna förordning skall utgöras för motsvarande aktiebrev, lottbrev, andelsbevis eller delaktighetsbevis. Sedan stämpelavgiften blivit hos generalpoststyrelsen nedsatt, vare sig genom kontant inbetalning eller genom avlämnande av bevis, att beloppet blivit för generalpoststyrelsens räkning insatt i bankinrättning, som av generalpoststyrelsen godkännes, meddelar generalpoststyrelsen bevis därom, varefter vederbörande äger att, efter anteckning å interimsbevisen eller interimskvittona om generalpoststyrelsens bevis och datum därför, utsläppa ifrågavarande interimsbevis eller interimskvitton. Den, vilken hos generalpoststyrelsen nedsatt stämpelavgift på sätt nu är sagt, åligger att inom två månader, efter det full betalning för tecknad aktie eller tecknat lottbrev, andelsbevis eller delaktighetsbevis skolat erläggas, till generalpoststyrelsen lämna uppgift angående den omfattning, i vilken interimsbevis eller interimskvitton blivit utgivna, samt därvid, i den mån rätt till tecknad aktie eller tecknat lottbrev, andelsbevis eller delaktighetsbevis icke blivit förverkad, för stämpelbeläggning avlämna samtliga de aktiebrev, lott-

brev, andelsbevis eller delaktighetsbevis, som svara mot de utgivna interimsbevisen eller interimskvittona; och skall i händelse det nedsatta beloppet överskjuter den å aktiebreven, lottbreven, andelsbevisen eller delaktighetsbevisen belöpande stämpelavgiften, överskottet till vederbörande återbetalas. Underlåter någon att fullgöra vad honom sålunda åligger, äge rätten på framställning av generalpoststyrelsen, genom vite tillhålla den försumlige att fullgöra sitt åliggande.

Talan mot generalpoststyrelsens beslut i fråga om stämpelbeloppet fullföljes i enahanda ordning, som är stadgad för överklagande av generalpoststyrelsens beslut i allmänhet.

36 §.

— — — — — — — — — — — — — — — — — — —

2. Finner advokatfiskalen på grund av anmärkning, som vid den i 1 mom. omförmälda granskning förekommit, anledning att mot ämbets- eller tjänsteman anställa åtal för fel eller försummelse i avseende å stämpelbeläggning, förfares på sätt 50 § stadgar. Advokatfiskalen vare jämväl obetaget att, där han för bevarande av kronans rätt finner sådant nödigt, i hovrätten föra talan mot enskild part om utgivande av felande stämpelbelopp. Angående klagan över hovrättens beslut i sistnämnda fall gälle vad i 20 § är föreskrivet.

47 §.

— — — — — — — — — — — — — — — — — — —

2. Åsidosätter någon vad i 8 § finnes föreskrivet om stämpelbeläggning av aktie- eller lottbrev eller andels- eller delaktighetsbevis, då det utfärdas av aktiebolag, solidariskt bankbolag, annat bolag, som driver bankrörelse, eller kommanditbolag, böte tio gånger den felande stämpelns belopp; dock vare minsta bot tjugufem kronor.

Utgiver någon interimsbevis eller interimskvitto i annan ordning än i 27 § stadgas, böte tio gånger det belopp, varmed motsvarande aktiebrev, lottbrev, andelsbevis eller delaktighetsbevis skolat stämpelbeläggas, dock minst tjugufem kronor. Den som mot bättre vetande lämnar oriktiga uppgifter angående den omfattning, i vilken interimsbevis eller interimskvitton i anledning av meddelat tillstånd blivit utfärdade, samt därigenom föranleder, att hos generalpoststyrelsen nedsatt stämpelavgift eller del därav återbetalas, böte tio gånger det av sådan anledning återbetalade beloppet, dock minst tjugufem kronor.

— — — — — — — — — — — — — — — — — — — —

54 §.

Den i 8 § — — — — — — utgöras.

Bank, som — — — — — — säkerhet.

Sedan anmälan, varom nu blivit sagt, inkommit till Kungl. Maj:ts befallningshavande och avfordrad säkerhet blivit av Kungl. Maj:ts befallningshavande godkänd och avlämnad, skall Kungl. Maj:ts befallningshavande för banken utfärda bevis, att hinder icke möter för banken att i den i denna paragraf omförmälda ordning fullgöra erläggandet av stämpelavgiften; och skall genom Kungl. Maj:ts befallningshavandes försorg på bankens bekostnad kungörelse om bevisets meddelande en gång införas i Post- och inrikes tidningar, varjämte Kungl. Maj:ts befallningshavande därom särskilt underrättar generalpoststyrelsen. Kungl. Maj:ts befallningshavande skall ock förordna ett ombud att hos banken utöva den befattning, varom i denna förordning stadgas, och skall därvid iakttagas att, därest tillsyningsman enligt 10 § i förordningen den 6 november 1908 angående en särskild stämpelavgift vid köp och byte av fondpapper redan blivit vid banken utsedd för någon del av den tid, varom fråga är, denne tillsyningsman skall förordnas till dylikt ombud, samt att i övrigt skall, därest så lämpligen kan ske, vid bankbolag till sådant ombud utses det allmänna ombud, som av bankinspektionen jämlikt gällande lag om bankrörelse förordnats för bolaget.

Den inbetalning, varom ovan blivit stadgat, skall verkställas hos generalpoststyrelsen inom utgången av mars månad, och skall, då sådan inbetalning sker, tillika ingivas ett av förstnämnda ombud efter granskning av bankens — — — — erlägga.

Verkställes icke — — — — rättighet.

Vad i denna paragraf är stadgat i fråga om bank skall äga motsvarande tillämplighet i fråga om annan kreditinrättning, sparbank, bankir eller ekonomisk förening.

55 §.

Bank, som — — — — inlåningsrörelse.

Tredskas banken — — — — fälla.

Vad ombudet — — — — bevis.

Yppar ombudet — — — — uppkommit.

Ombudet skall — — — — befallningshavande.

Vad i denna paragraf är stadgat i fråga om bank skall äga motsvarande tillämplighet i fråga om annan kreditinrättning, sparbank, bankir och ekonomisk förening.

Tabell 1

utvisande kapitalvärdet, efter en räntefot av 5 %, av en livränta eller annan förmån, som vid slutet av varje år under en persons av *mankön* livstid utgår med belopp eller till värde av 1 krona (grundad å statistiska centralbyråns dödlighetstabell för årtiondet 1901—1910).

Ålder	Kapitalvärde	Ålder	Kapitalvärde	Ålder	Kapitalvärde	Ålder	Kapitalvärde
0	15.76	30	15.76	60	9.85	90	1.85
1	17.24	31	15.65	61	9.56	91	1.72
2	17.52	32	15.53	62	9.27	92	1.59
3	17.60	33	15.41	63	8.96	93	1.48
4	17.63	34	15.27	64	8.67	94	1.35
5	17.62	35	15.13	65	8.36	95	1.25
6	17.60	36	14.99	66	8.05	96	1.17
7	17.56	37	14.84	67	7.73	97	1.12
8	17.51	38	14.69	68	7.43	98	1.03
9	17.45	39	14.53	69	7.11	99	0.90
10	17.38	40	14.36	70	6.80	100	0.81
11	17.31	41	14.20	71	6.48	101	0.69
12	17.23	42	14.02	72	6.17	102	0.55
13	17.14	43	13.85	73	5.86	103	0.40
14	17.05	44	13.66	74	5.55	104	0.23
15	16.95	45	13.47	75	5.25		
16	16.86	46	13.27	76	4.95		
17	16.77	47	13.07	77	4.66		
18	16.69	48	12.86	78	4.38		
19	16.62	49	12.64	79	4.11		
20	16.55	50	12.41	80	3.85		
21	16.49	51	12.18	81	3.60		
22	16.43	52	11.95	82	3.35		
23	16.37	53	11.71	83	3.12		
24	16.30	54	11.46	84	2.89		
25	16.22	55	11.21	85	2.69		
26	16.14	56	10.96	86	2.50		
27	16.05	57	10.69	87	2.32		
28	15.96	58	10.41	88	2.14		
29	15.86	59	10.13	89	1.98		

Utgår livräntan i stället vid slutet av varje halvår, ökas kapitalvärdet med 0.25. Utgår den vid slutet av varje kvartal, ökas det med 0.375. Utgår den vid början av varje år, ökas det med 1.

Tabell II

utvisande kapitalvärdet, efter en räntefot av 5 %, av en livränta eller annan förmån, som vid slutet av varje år under en persons av *kvinnkön* livstid utgår med belopp eller till värde av 1 krona (grundad å statistiska centralbyråns dödlighetstabell för årtiondet 1901—1910).

Ålder	Kapitalvärde	Ålder	Kapitalvärde	Ålder	Kapitalvärde	Ålder	Kapitalvärde
0	16.13	30	16.00	60	10.36	90	2.10
1	17.33	31	15.90	61	10.06	91	1.95
2	17.59	32	15.80	62	9.76	92	1.80
3	17.66	33	15.69	63	9.45	93	1.67
4	17.69	34	15.58	64	9.13	94	1.55
5	17.68	35	15.46	65	8.81	95	1.42
6	17.66	36	15.34	66	8.49	96	1.34
7	17.63	37	15.21	67	8.16	97	1.29
8	17.58	38	15.08	68	7.83	98	1.22
9	17.53	39	14.94	69	7.51	99	1.12
10	17.47	40	14.80	70	7.18	100	1.02
11	17.40	41	14.65	71	6.85	101	0.91
12	17.33	42	14.49	72	6.52	102	0.80
13	17.25	43	14.33	73	6.21	103	0.64
14	17.18	44	14.16	74	5.89	104	0.47
15	17.11	45	13.98	75	5.57	105	0.26
16	17.04	46	13.79	76	5.27		
17	16.97	47	13.59	77	4.97		
18	16.91	48	13.39	78	4.70		
19	16.84	49	13.18	79	4.41		
20	16.77	50	12.96	80	4.14		
21	16.71	51	12.74	81	3.88		
22	16.64	52	12.50	82	3.63		
23	16.57	53	12.26	83	3.39		
24	16.50	54	12.01	84	3.16		
25	16.42	55	11.75	85	2.96		
26	16.34	56	11.49	86	2.76		
27	16.27	57	11.22	87	2.58		
28	16.18	58	10.94	88	2.41		
29	16.09	59	10.66	89	2.25		

Utgår livräntan i stället vid slutet av varje halvår, ökas kapitalvärdet med 0.25. Utgår den vid slutet av varje kvartal, ökas det med 0.375. Utgår den vid början av varje år, ökas det med 1.

Denna förordning träder i kraft i vad angår tabellerna I och II den 1 augusti 1918 och i övrigt den 1 oktober 1918; dock att, om interimsbevis eller interimskvitto å aktiebrev, lottbrev, andelsbevis eller delaktighetsbevis före sistnämnda dag belagts med stämpel enligt de då gällande bestämmelserna, dessa bestämmelser skola, i vad sålunda stämpelbelagda interimbevis och interimskvitton angår, fortfarande gälla.

Bilaga 2.

Förslag

till

förordning om ändring av § 10 i förordningen den 6 november 1908 angående en särskild stämpelavgift vid köp och byte av fondpapper.

Härmed förordnas, att 10 § i förordningen den 6 november 1908 angående en särskild stämpelavgift vid köp och byte av fondpapper skall hava följande ändrade lydelse:

§ 10.

Tillsyn över efterlevnaden av de i denna förordning givna föreskrifter tillkommer överståthållarämbetet och Konungens befallningshavande i länen.

Denna tillsyn utövas genom särskilda tillsyningsmän, som utses av överståthållarämbetet för rörelse, som drives inom Stockholm, och eljest av Konungens befallningshavande i vederbörande län; och skall därvid iakttagas att, därest med avseende å viss rörelse någon redan blivit förordnad till ombud enligt 54 § i förordningen den 19 november 1914 angående stämpelavgiften för tid, varom fråga är, denne skall utses till tillsyningsman beträffande samma rörelse, samt att i övrigt skall, därest så lämpligen kan ske, vid bankbolag till tillsyningsman utses det allmänna ombud, som av bankinspektionen jämlikt gällande lag om bankrörelse förordnats för bolaget.

Nämnda tillsyningsmän äga uppbära dels särskilt arvode, som på förslag av överståthållarämbetet eller Konungens befallningshavande fastställes av Konungen, dels ock vid resor i och för uppdragets fullgörande resekostnads- och traktamentsersättning enligt tredje klassen i gällande resereglemente.

Denna förordning träder i kraft den 1 oktober 1918.